

...és amit csak kértek majd az én nevemben, megteszem, hogy dicsőíttessék az Atya a Fiúban; ¹⁴ha valamit kértek tőlem az én nevemben, megteszem.” ¹⁵ „Ha szerettek engem, megtartjátok az én parancsolataimat...

Kedves Testvéreim!

Új év, új kezdet. Rengeteg népszokás, hiedelem kapcsolódik az év utolsó és első napjához.

Egy középkori babona szerint, ha nem falunk fel mindent szilveszterkor, akkor az új esztendőben sem fogunk hiányt szenvedni. A gazdagságot többféle rétessel lehet hosszúra nyújtani. Aki lencsét eszik, annak az év során soha nem ürül ki a pénztárcája. Ezen a napon nem szabad orvost hívni, orvoshoz menni, mert akkor betegséggel töltjük majd a következő évet. Ha az újév első napján sütött a nap, akkor egész évben szép időre lehetett számítani. Ha csillagos az ég, akkor rövid lesz a tél. Ha újév első napján az első látogató asszony vagy lány, az bizony szerencsétlenséget jelent, viszont ha férfi csenget be elsőnek azon a napon, az éppen az ellenkezőjét jelentheti. A trombitaszóval és a durrogatással pedig a rossz szellemeket lehetett messzire űzni.

Azt hiszem a népi hiedelmekből elég ennyi az újév napjára, bizonyára sokan tudnának még hozzátenni ehhez, hiszen különböző helyeken különböző szokások alakultak ki. Alapvetően arról szólnak ezek a babonák, hogy valahogy jobba, szebbé tegyék az ember életét. Hogy az új kezdet, az ne csupán egy tiszta lap legyen, hanem egy az előzőeknél boldogabb jövőt hozzon. Boldog újévet! Ezt kívánjuk egymásnak, de mi is van a kívánság mögött? Ha a hiedelmeket nézzük, akkor: ne szenvedjünk semmiben hiányt, jöjjön gazdagság, legyen egészség, szerencse. A következő 365 napban legyél olyan boldog, mintha minden egyes nap valamilyen ünnep lenne. De mit is kérünk? Tulajdonképpen azt, amit a Jelenések könyvében olvasunk:

¹És láttam új eget és új földet, mert az első ég és az első föld elmúlt, és a tenger sincs többé. ²És a szent várost, az új Jeruzsálemet is láttam, amint alászáll a mennyből az Istentől, felkészítve, mint egy menyasszony, aki férje számára van felékesítve. ³Hallottam, hogy egy hatalmas hang szól a trónus felől: „Íme, az Isten sátora az emberekkel van, és ő velük fog lakni, ők pedig népei lesznek, és maga az Isten lesz velük; ⁴és letöröl minden könnyet a szemükről, és halál sem lesz többé, sem gyász, sem jajkiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúltak.” ⁵A trónuson ülő ezt mondta: „Íme, újjáteremtek mindent”.

A tökéletes élet. Van ilyen, illetve lesz ilyen, az üdvösségben. Ezt várjuk, ezt kívánjuk. Ez az új!

Csak hogy ezt az újat nem azzal érhetjük el, hogy különböző praktikákhoz fordulunk.

Mai igénk alapos eligazítást ad abban, hogy hogyan is lehet boldog az új évünk, az életünk. De még mielőtt ezt megnéznénk, vessünk egy pillantást az év igéjére. A 73. Zsoltár végéről való a mondat: *De nekem olyan jó Isten közelsége!*

Amikor az ember szerelmes, akkor érti meg igazán ennek a mondatnak a szavait. Amikor azt érzi valaki, hogy a másik nélkül nincs is élet, amikor csak fél embernek érzi magát, amikor semmi másra nem vágyik, sem gazdagságra, sem hatalomra, még egészségre sem, csak arra a másikra. Amikor felkel, akkor ő az első gondolata, lefekvésnél ő az, akinek arca ott van a szemei előtt. Egész nap, csak azon gondolkodik, hogyan kedveskedhetne neki, hogyan fejezhetné ki érzéseit a leginkább a másik felé. Amikor a külön töltött idő lassan vánszorog, az együtt töltött órák viszont másodpercként röppenek. *De nekem olyan jó Isten közelsége!* Isten kifejezte az ő közeledését feléd. Hogy ő szeretné ezt a kapcsolatot. Ő mindennél jobban szeretne a szeretetével, szerelmével megajándékozni. Ezért jött ide, közénk. Ezért lett emberré.

A mai nap újév napja, nem az új esztendő miatt egyházi ünnep, nem ezért tartunk istentiszteletet, hiszen mi már adventtel új évet kezdtünk. Január 1-e Jézus körülmetélésének, névadásának emlékünnepe. Lukács írja: ²¹Amikor a nyolc nap elmúlt, és körül kellett őt metélni, a Jézus nevet adták neki, ahogyan az angyal nevezte őt, mielőtt még anyja méhében megfogant.

Jézus neve azt jelenti: Isten a szabadító. Jézus érkezésével Isten elkészítette a szabadulás útját, az új élet útját. Új életben, új, tökéletes életben járhatunk, ha Isten közelében vagyunk.

De hogyan maradhatunk meg Isten közelében? Erre válaszol mai alapigénk: *amit csak kértek majd az én nevemben, megteszem, hogy dicsőíttessék az Atya a Fiúban; ¹⁴ha valamit kértek tőlem az én nevemben, megteszem.”*

Ilyen a szerelmes Isten: amit csak kértek az én nevemben, megteszem. Kell ennél több? Miért vannak még mindig szokásban a népi babonák, az újévi szokások, ha ez így van? Azért mert azt tapasztaljuk, hogy nem működik. Kérjük az Istent, és ő nem segít. Jézus nevében kérünk gyógyulást, és ő még rátesz egy lapáttal a betegségre. Kérjük, hogy legalább csak annyink legyen, hogy boldoguljunk, de még a megélhetésünk is veszélybe kerül. Hol van ebben Jézus ígérete, amit csak kértek...?

Hogy ezt az ellentmondást megértsük, nézzük először alapigénk második felét: *Ha szerettek engem, megtartjátok az én parancsolataimat...* mondja Jézus. De mit is ért ez alatt. Amikor a szerelmes találkozik szerelmével, akkor annak minden kívánságát, vágyát lesi, és próbálja már jó előre kitalálni. Valami ilyesmiről beszél itt Jézus. Ha szerettek engem – mondja, akkor figyeltek rám, akkor figyeltek a rendelkezéseimre, az útmutatásomra. Akkor már nem a saját törvényeitek szerint éltek, nem a saját akaratotokat akarjátok majd megvalósítani.

Szeretem a könyveket. Ha valaki felajánlaná, hogy menjek el a könyvtárába, és válasszak kedvemre, és amit kérek odaadja, akkor vajon mit választanék? Választhatnám a legértékesebbnek látszó könyvet, hiszen ezzel érem el a legnagyobb hasznot. Választhatok olyat, amit már régóta szeretnék megszerezni, és sehol nem lehet megkapni. Választhatnék egy sorozatot is, mert az szépen mutatna a polcon. De vajon mi a célom? Az, hogy kismimmizem a felajánlót, vagy az, hogy régi vágyamat teljesítsem, vagy éppen, hogy éljek a lehetőséggel és legyen egy szép sorozatom? Ez a valaki felajánlotta, hogy amit kérek, megadja, de vajon miért tette? Megkérdezem-e tőle? Érdekel-e, hogy ő mit gondol? Érdekel-e, hogy ő mivel szeretne igazából megajándékozni? Lehet, hogy amit ő ajánl az nem a legértékesebb tárgyas formájában, de értékét a benne rejlő tartalom adja, lehet, hogy nem is a legszebb sorozat, vagy az olyan nagyon áhított könyv. De üzenetet hordoz, útmutatást ad, lehetőséget kínál.

Amikor Jézus azt mondja: *amit csak kértek majd... megteszem*, akkor nem azt mondja, hogy én egy kívánságautomata vagyok, akibe ha bedobod a kéréseidet, akkor én egyből reagálok, és megadom. Nem, mert hozzáteszi: *amit csak kértek majd az én nevemben, megteszem*. Az ő nevében. Ez nem azt jelenti, amit sokan gondolnak, hogy imádkozom azért, hogy valaki meggyógyuljon, és hozzábiggyesztem az imádságom végéhez, hogy Jézus nevében kérem. Az ő nevében kérni azt jelenti, hogy érdekel a véleménye. Hogy úgy imádkozom, ahogyan ő tette, amikor a Gecsemané kertben gyötrődött: Atyám, vedd el tőlem ezt a pohara, de ne az én akaratom legyen meg, hanem a tied. Mit akar ő?

Isten szerelmes beléd? Ő azt akarja, hogy boldog légy. De ez a boldogság nem mindig olyan, mint a mi vágyaink.

Ha valaki egy kapcsolatban mindig csak a saját akaratát szeretné érvényesíteni, akkor az a kapcsolat halálra van ítéelve. De az sem egészséges, ha mindig csak azt teszem, amit a másik mond.

Isten egészséges kapcsolatban szeretne veled élni, amit a szeretet határoz meg. Rá mered-e bízni magad?

Melyiket hiszed? Az újév napján megevett lencseszemek gazdaggá tesznek. Vagy azt, hogy Isten gazdagon megáldja az életedet, ha rábízod magad. Bízd Újra Életed Krisztusra. BUÉK.